Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►B **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 998/2003**

af 26. maj 2003

om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF

(EUT L 146 af 13.6.2003, s. 1)

Ændret ved:

			Tidende	
		nr.	side	dato
►M1	Kommissionens forordning (EF) nr. 592/2004 af 30. marts 2004	L 94	7	31.3.2004
►M2	Rådets beslutning 2004/650/EF af 13. september 2004	L 298	22	23.9.2004
►M3	Kommissionens forordning (EF) nr. 1994/2004 af 19. november 2004	L 344	17	20.11.2004
►M4	Kommissionens forordning (EF) nr. 2054/2004 af 29. november 2004	L 355	14	1.12.2004
►M5	Kommissionens forordning (EF) nr. 425/2005 af 15. marts 2005	L 69	3	16.3.2005
►M6	Kommissionens forordning (EF) nr. 1193/2005 af 25. juli 2005	L 194	4	26.7.2005
►M7	Kommissionens forordning (EF) nr. 18/2006 af 6. januar 2006	L 4	3	7.1.2006
►M8	Kommissionens forordning (EF) nr. 590/2006 af 12. april 2006	L 104	8	13.4.2006
►M9	Kommissionens forordning (EF) nr. 1467/2006 af 4. oktober 2006	L 274	3	5.10.2006
►M10	Kommissionens forordning (EF) nr. 1467/2006 af 4. oktober 2006	L 73	9	13.3.2007
►M11	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 454/2008 af 21. maj 2008	L 145	238	4.6.2008
►M12	Kommissionens forordning (EF) nr. 1144/2008 af 18. november 2008	L 308	15	19.11.2008
►M13	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 219/2009 af 11. marts 2009	L 87	109	31.3.2009
►M14	Kommissionens forordning (EF) nr. 898/2009 af 25. september 2009	L 256	10	29.9.2009
►M15	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 438/2010 af 19. maj 2010	L 132	3	29.5.2010
►M16	Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1153/2011 af 30. august 2011	L 296	13	15.11.2011
►M17	Kommissionens forordning (EU) nr. 52/2012 af 20. januar 2012	L 18	1	21.1.2012
►M18	Rådets forordning (EU) nr. 517/2013 af 13. maj 2013	L 158	1	10.6.2013

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 998/2003

af 26. maj 2003

om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter høring af Regionsudvalget,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([3]), på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 18. februar 2003, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Det er nødvendigt at harmonisere de dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr mellem medlemsstater og fra tredjelande, og dette kan kun ske gennem foranstaltninger på EF-plan.

(2) Denne forordning omhandler transport af levende dyr som henhører under traktatens bilag I. Visse af bestemmelserne heri, navnlig om rabies, har som direkte mål beskyttelsen af den offentlige sundhed, mens andre udelukkende drejer sig om dyresundhed. Derfor bør traktatens artikel 37 og artikel 152, stk. 4, litra b), være retsgrundlag.

(3) Der er de seneste ti år sket en bemærkelsesværdig forbedring af rabiessituationen på Fællesskabets område som følge af gennemførelsen af programmer for oral vaccination af ræve i de regioner, der blev berørt af den rabiesepidemi hos ræve, der har hærget i det nordøstlige Europa fra 1960'erne.

([1]) EFT C 29 E af 30.1.2001, s. 239 og EFT C 270 E af 25.9.2001, s. 109.
([2]) EFT C 116 af 20.4.2001, s. 54.
([3]) Udtalelse fra Europa-Parlamentet af 3.5.2001 (EFT C 27 E af 31.1.2002, s. 55), Rådets fælles holdning af 27.6.2002 (EFT C 275 E af 12.11.2002, s. 42) og Europa-Parlamentets afgørelse af 22.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets afgørelse af 10.4.2003 og Rådets afgørelse af 25.4.2003.

▼B

(4) Denne forbedring har bevirket, at Sverige og Det Forenede Kongerige har afskaffet deres seksmåneders karantæneordning, som de har haft i årtier, og i stedet indført en mindre restriktiv ordning, der skulle give samme sikkerhed. Det er derfor hensigtsmæssigt, at der på fællesskabsplan anvendes en særordning for transport af selskabsdyr til disse lande i en overgangsperiode på fem år, og at Kommissionen på baggrund af de indhøstede erfaringer og en videnskabelig udtalelse fra Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet i rette tid forelægger en rapport med relevante forslag. Der bør endvidere indføres en fremskyndet procedure for beslutninger om midlertidig videreførelse af den pågældende overgangsordning, navnlig hvis den videnskabelige evaluering af de indhøstede erfaringer kræver frister, der er længere end dem, der kan forudses på nuværende tidspunkt.

(5) De rabiestilfælde, der er blevet konstateret på Fællesskabets område hos kødædende selskabsdyr, har hovedsagelig berørt dyr med oprindelse i tredjelande med langvarig endemisk rabiessygdom af bytypen. Der bør derfor ske en stramning af de dyresundhedsmæssige betingelser, som medlemsstaterne hidtil har anvendt generelt ved indførsel af kødædende selskabsdyr fra de pågældende tredjelande.

(6) Der bør imidlertid indføres undtagelsesbestemmelser for indførsel fra tredjelande, der i sundhedsmæssig henseende tilhører samme geografiske område som Fællesskabet.

(7) I henhold til traktatens artikel 299, stk. 6, litra c) og Rådets forordning (EØF) nr. 706/73 af 12. marts 1973 om de fællesskabsbestemmelser, der skal finde anvendelse på Kanaløerne og øen Man for samhandel med hensyn til landbrugsvarer ([1]) finder EF's veterinærlovgivning anvendelse på Kanaløerne og øen Man, som derfor i forbindelse med denne forordning betragtes som hørende under Det Forenede Kongerige.

(8) Der bør også fastsættes regler vedrørende sundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af dyrearter, som ikke er modtagelige for rabies, eller som ikke er epidemiologisk signifikante med hensyn til rabies og andre lidelser, som de i bilag I omhandlede arter er modtagelige for.

(9) Denne forordning bør finde anvendelse med forbehold af Rådets forordning (EF) nr. 338/97 af 9. december 1996 om beskyttelse af vilde dyr og planter ved kontrol af handelen hermed ([2]).

(10) De nødvendige bestemmelser til gennemførelse af denne forordning bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([3]).

([1]) EFT L 68 af 15.3.1973, s. 1. Ændret ved forordning (EØF) nr. 1174/86 (EFT L 107 af 24.4.1986, s. 1).
([2]) EFT L 61 af 3.3.1997, s. 1. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2476/2001 (EFT L 334 af 18.12.2001, s. 3).
([3]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

(11) De fællesskabsbestemmelser, der findes på dyresundhedsområdet, særlig Rådets direktiv 92/65/EØF af 13. juli 1992 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ([1]), anvendes normalt kun i forbindelse med handel. For at undgå, at kommercielle transporter svigagtigt finder sted under dække af ikke-kommerciel transport af selskabsdyr som defineret i denne forordning, bør bestemmelserne i direktiv 92/65/EØF om transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, ændres med henblik på at sikre, at de er i overensstemmelse med reglerne i denne forordning. Med samme formål for øje bør der gives mulighed for at fastsætte et maksimalt antal dyr, der kan transporteres i overensstemmelse med denne forordning, og hvis dette antal overskrides, anvendes reglerne for handel.

(12) De foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, skal kunne give tilstrækkelig sikkerhed med hensyn til de pågældende sundhedsmæssige risici. De skaber ikke urimelige hindringer for de transporter, der falder ind under anvendelsesområdet, idet de er baseret på konklusionerne fra de ekspertudvalg, der i den forbindelse er hørt, og navnlig på Den Videnskabelige Veterinærkomités rapport af 16. september 1997 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

Generelle bestemmelser

Artikel 1

I denne forordning fastsættes de dyresundhedsmæssige betingelser, der skal gælde for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr, samt kontrolbestemmelserne i forbindelse hermed.

Artikel 2

Denne forordning finder anvendelse på transport mellem medlemsstater eller indførsel fra tredjelande af selskabsdyr af de arter, der er opført på listen i bilag I.

Den anvendes med forbehold af forordning (EF) nr. 338/97.

Bestemmelser, som bygger på andre hensyn end dyresundhedsmæssige hensyn, og som tager sigte på at begrænse transporten af visse arter af selskabsdyr, berøres ikke af denne forordning.

([1]) EFT L 268 af 14.9.1992, s. 54. Senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1282/2002 (EFT L 187 af 16.7.2002, s. 3).

▼B

Artikel 3

I denne forordning forstås ved:

a) »selskabsdyr«: dyr af de arter, der er opført på listen i bilag I, og som ledsager deres ejer eller en fysisk person, som på ejerens vegne har ansvaret for dem under transporten, og som ikke er bestemt til at være genstand for salg eller overdragelse af ejendomsretten

b) »pas«: ethvert dokument, der gør det muligt tydeligt at identificere selskabsdyret og at kontrollere dets status i forhold til denne forordning, og som skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 17, andet afsnit

c) »transport«: enhver transport af et selskabsdyr mellem medlemsstater, dets indførsel eller genindførsel på Fællesskabets område fra et tredjeland.

Artikel 4

1. I en overgangsperiode på 8 år fra datoen for denne forordnings ikrafttræden betragtes dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, som identificeret, hvis de bærer:

a) en letlæselig tatovering, eller

b) en elektronisk identifikationsanordning (transponder).

▼M15

I det tilfælde, der omhandles i første afsnit, litra b), skal ejeren eller den fysiske person, som på ejerens vegne har ansvaret for selskabsdyrene, såfremt transponderen ikke opfylder de krav, der er fastsat i bilag Ia, ved enhver kontrol stille det nødvendige udstyr til aflæsning af transponderen til rådighed.

▼B

2. Uanset hvilken dyreidentifikationsanordning der anvendes, skal den også omfatte angivelse af data, som gør det muligt at finde frem til navn og adresse på dyrets ejer.

3. Medlemsstater, der kræver, at dyr, som indføres til deres område uden at komme i karantæne, skal kunne identificeres efter metoden i stk. 1, første afsnit, litra b), kan fortsat kræve dette i overgangsperioden.

4. Efter overgangsperioden kan kun metoden i stk. 1, første afsnit, litra b), anvendes til identifikation af dyr.

KAPITEL II

Bestemmelser for transport mellem medlemsstater

Artikel 5

1. De arter af selskabsdyr, der er opført i bilag I, del A og B, skal, medmindre andet er fastsat i artikel 6, i forbindelse med transporten være:

a) identificeret i overensstemmelse med artikel 4, og

▼M15

b) ledsaget af et pas udfærdiget af en dyrlæge bemyndiget af den kompetente myndighed, hvori det attesteres, at:

i) der er foretaget gyldig rabiesvaccination af det pågældende dyr i henhold til bilag Ib

ii) der om nødvendigt er truffet forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger vedrørende andre sygdomme, for så vidt angår det pågældende dyr.

For at sikre bekæmpelse af andre sygdomme end rabies, der risikerer at spredes under transport af selskabsdyr, kan Kommissionen ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19b og på de i artikel 19c og 19d fastsatte betingelser vedtage forebyggende sundhedsmæssige foranstaltninger som omhandlet i første afsnit, litra b), nr. ii). Disse foranstaltninger skal være videnskabeligt begrundede og stå i rimeligt forhold til risikoen for at sprede disse sygdomme under transport.

▼B

2. Medlemsstaterne kan tillade transport af et dyr, der er opført i bilag I, del A og B, og som er under tre måneder gammelt og uvaccineret, for så vidt dyret ledsages af et pas og siden sin fødsel har befundet sig på det sted, hvor det er født, uden kontakt med vilde dyr, der kan have været udsat for smitte, eller ledsages af sin moder, som det stadig er afhængig af.

Artikel 6

▼M15

1. Indtil den 31. december 2011 er indførslen af selskabsdyr, der er opført i bilag I, del A, på Irlands, Maltas, Sveriges og Det Forenede Kongeriges område betinget af, at følgende krav er overholdt:

— de skal være identificeret i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra b), medmindre bestemmelsesmedlemsstaten indtil udløbet af den otteårige overgangsperiode, jf. artikel 4, stk. 1, også godkender identifikation i overensstemmelse med artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra a), og

▼B

— de skal være ledsaget af et pas udfærdiget af en dyrlæge bemyndiget af den kompetente myndighed, hvori det attesteres, at der, ud over de betingelser, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), på et godkendt laboratorium er foretaget en neutraliserende antistoftitrering svarende til mindst 0,5 IE/ml på en prøve inden for de frister, der er fastsat i de nationale bestemmelser, der er gældende på den i artikel 25, andet afsnit, anførte dato.

Det er ikke nødvendigt at gentage denne antistoftitrering på et dyr, som efter titreringen er blevet revaccineret forskriftsmæssigt med de intervaller, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, uden afbrydelse i den af fremstillingslaboratoriet påkrævede vaccinationsprotokol.

Bestemmelsesmedlemsstaten kan fritage selskabsdyr, som transporteres mellem ►M2 disse fire medlemsstater ◄, fra kravet om vaccination og antistoftitrering i første afsnit i dette stykke i overensstemmelse med de nationale bestemmelser, der er gældende på den i artikel 25, andet afsnit, anførte dato.

▼B

2. Medmindre den kompetente myndighed i særlige tilfælde giver dispensation, må dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A, og som er under tre måneder gamle, ikke transporteres, før de har nået den alder, som kræves til vaccination, og, når dette er fastsat i bestemmelserne, til en efterfølgende antistoftitrering.

3. Den overgangsperiode, der er fastsat i stk. 1, kan forlænges af Europa-Parlamentet og Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen i overensstemmelse med traktaten.

▼M13

Artikel 7

Transport mellem medlemsstater eller fra et område, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, er ikke undergivet noget krav om rabiesvaccination. Om nødvendigt opstiller Kommissionen med hensyn til andre sygdomme særlige krav — herunder en eventuel begrænsning af antallet af dyr. Sådanne foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4. Der kan udarbejdes en model til en attest, der skal ledsage dyrene, efter forskriftsproceduren i artikel 24, stk. 2.

▼B

KAPITEL III

Bestemmelser for transport fra tredjelande

Artikel 8

1. Selskabsdyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, skal under transport:

a) hvis de indføres fra et tredjeland, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, og del C,

   i) til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 1, opfylde kravene i artikel 5, stk. 1

▼M15

   ii) indtil den 31. december 2011 til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del A, enten direkte eller efter transit gennem et af de områder, der er nævnt i bilag II, del B, opfylde kravene i artikel 6

▼B

b) hvis de indføres fra et andet tredjeland

   i) til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 1

      — identificeres ved hjælp af en identifikationsanordning som defineret i artikel 4, og

      — have fået foretaget:

         — en rabiesvaccination i overensstemmelse med artikel 5, og

         — en neutraliserende antistoftitrering svarende til mindst 0,5 IE/ml på en prøve, som en bemyndiget dyrlæge har udtaget mindst 30 dage efter vaccinationen og tre måneder inden transporten.

▼B

Det er ikke nødvendigt at gentage denne antistoftitrering på selskabsdyr, som er blevet revaccineret med de intervaller, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1.

Denne tre-måneders frist finder ikke anvendelse på genindførsel af et selskabsdyr, hvis pas godtgør, at titreringen blev foretaget med et positivt resultat, inden dyret forlod Fællesskabets område

▼M15

ii) indtil den 31. december 2011 til en af de medlemsstater, der er nævnt i bilag II, del A, enten direkte eller efter transit gennem et af de områder, der er nævnt i bilag II, del B, anbringes i karantæne, medmindre det efter deres indførsel til Unionen er sikret, at de opfylder kravene i artikel 6.

▼B

2. Selskabsdyr skal være ledsaget af en attest udstedt af en embedsdyrlæge eller, ved genindførsel, af et pas som godtgør, at bestemmelserne i stk. 1 er opfyldt.

3. Uanset ovennævnte bestemmelser gælder følgende:

a) selskabsdyr, som stammer fra de områder, der er nævnt i bilag II, del B, afdeling 2, og for hvilke det efter proceduren i artikel 24, stk. 2, er fastslået, at disse områder anvender bestemmelser, som mindst svarer til EF-bestemmelserne, på indførsler i henhold til dette kapitel, er omfattet af bestemmelserne i kapitel II

b) transport af selskabsdyr mellem henholdsvis San Marino, Vatikanstaten og Italien, Monaco og Frankrig, Andorra og Frankrig eller Spanien, Norge og Sverige kan fortsætte på de vilkår, der er fastsat i de nationale bestemmelser, der er gældende på den i artikel 25, andet afsnit, anførte dato

c) efter proceduren i artikel 24, stk. 2, og på vilkår, der senere fastsættes, kan indførsel af uvaccinerede selskabsdyr under tre måneder af de arter, der er opført i bilag I, del A, godkendes fra tredjelande, der er opført i bilag II, del B og C, hvis rabiessituationen i det berørte land berettiger dertil.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel og navnlig modellen til attesten fastlægges efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

▼M13

Artikel 9

Betingelserne for transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del C, fra tredjelande fastlægges af Kommissionen. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4. Modellen til den attest, der skal ledsage dyretransporter, fastlægges efter forskriftproceduren i artikel 24, stk. 2.

▼B

Artikel 10

►M13 Listen over de tredjelande, der er omhandlet i bilag II, del C, opstilles af Kommissionen. For at blive opført på denne liste skal et tredjeland først dokumentere sin status for så vidt angår rabies og godtgøre: ◄

a) at det er obligatorisk at anmelde mistanke om rabies til myndighederne

b) at der har været indført et effektivt overvågningssystem i mindst to år

c) at veterinærmyndighedernes struktur og organisation kan garantere attesternes validitet

d) at der er truffet alle lovgivningsmæssige foranstaltninger til forebyggelse og kontrol af rabies, herunder at der er indført regler for indførsel

e) at der gælder bestemmelser for markedsføring af rabiesvaccine (en liste over godkendte vacciner og laboratorier).

▼M13

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 5.

▼B

Artikel 11

Medlemsstaterne sørger for at give offentligheden klare og lettilgængelige oplysninger om de sundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr på Fællesskabets område og vilkårene for deres indførsel eller genindførsel til Fællesskabets område. Samme myndigheder påser, at personalet ved indrejsestederne har fuldt kendskab til denne forordning og er i stand til at anvende den.

Artikel 12

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til, at selskabsdyr, der indføres på Fællesskabets område fra andre end de i bilag II, del B, afdeling 2, nævnte tredjelande,

a) hvis der er fem selskabsdyr eller derunder: underkastes dokumentkontrol og identitetskontrol af den kompetente myndighed på det sted, hvor de rejsende indrejser på Fællesskabets område

b) hvis der er over fem selskabsdyr: underkastes de krav og kontroller, der er fastsat i direktiv 92/65/EØF.

Medlemsstaterne udpeger den myndighed, der skal varetage ovennævnte kontrol, og underretter straks Kommissionen herom.

Artikel 13

Hver medlemsstat udarbejder og tilsender de øvrige medlemsstater og Kommissionen en liste over de i artikel 12 nævnte indrejsesteder.

▼B

Artikel 14

Ved enhver transport skal ejeren eller den fysiske person, der har ansvaret for selskabsdyret, kunne forevise kontrolmyndighederne et pas eller den attest, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, som godtgør, at dyret opfylder de betingelser, der gælder for den pågældende transport.

▼M15

I det tilfælde, der er omhandlet i artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra b), skal ejeren eller den fysiske person, som på ejerens vegne har ansvaret for selskabsdyrene, såfremt transponderen ikke opfylder de krav, der er fastsat i bilag Ia, ved enhver kontrol stille det nødvendige udstyr til aflæsning af transponderen til rådighed.

▼B

Hvis kontrollen viser, at dyret ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne forordning, beslutter den kompetente myndighed efter høring af embedsdyrlægen:

a) at sende dyret tilbage til oprindelseslandet

b) at isolere dyret under officiel kontrol i den periode, der er nødvendig for at opfylde de sundhedsmæssige krav, idet omkostningerne afholdes af ejeren eller den fysiske person, der har ansvaret for dyret

c) som sidste udvej at aflive dyret — uden økonomisk kompensation — hvis det ikke kan sendes tilbage eller isoleres i karantæne.

Medlemsstaterne skal sørge for, at dyr, som ikke har tilladelse til indrejse på Fællesskabets område, anbringes under officiel kontrol, indtil de kan tilbagesendes, eller der træffes anden administrativ beslutning.

KAPITEL IV

Fælles og afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Hvis de betingelser, der gælder for transport i henhold til denne forordning, for så vidt angår rabies, omfatter en antistoftitrering, udtages prøven af en bemyndiget dyrlæge, og testen foretages i et laboratorium, der er godkendt i henhold til Rådets beslutning 2000/258/EF af 20. marts 2000 om udpegning af et institut, der skal opstille de nødvendige kriterier for standardisering af serologiske test til kontrol af rabiesvacciners virkning ([1]).

▼M15

Artikel 16

Indtil den 31. december 2011 kan Finland, Irland, Malta, Sverige og Det Forenede Kongerige, for så vidt angår ekinokoksygdommen, og Irland, Malta og Det Forenede Kongerige, for så vidt angår flåter, gøre indførslen af selskabsdyr på deres område betinget af, at de særlige regler, der var gældende på datoen for denne forordnings ikrafttræden, er blevet overholdt.

([1]) EFT L 79 af 30.3.2000, s. 40.

▼B

Artikel 17

▼M13

For så vidt angår transport af dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, kan Kommissionen fastlægge andre krav af teknisk karakter end kravene i denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning ved at supplere den, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4.

▼B

Modellerne til de pas, der skal følge med dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, og som transporteres, fastsættes efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

Artikel 18

Beskyttelsesforanstaltningerne i Rådets direktiv 90/425/EØF af 26. juni 1990 om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandlen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked [1] og 91/496/EØF af 15. juli 1991 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF [2] finder anvendelse.

Der kan navnlig efter anmodning fra en medlemsstat eller på Kommissionens initiativ, hvis rabiessituationen i en medlemsstat eller i et tredjeland berettiger dertil, træffes beslutning efter proceduren i artikel 24, stk. 3, om, at dyr af de arter, der er opført i bilag I, del A og B, og som indføres fra dette område, skal opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 1, litra b).

▼M13

Artikel 19

Bilag I, del C, og bilag II, del B og C, kan ændres af Kommissionen under hensyn til udviklingen i Fællesskabet eller i tredjelande i sygdomssituationen for de arter, der er omhandlet i denne forordning, navnlig for så vidt angår rabies, og der fastsættes i givet fald et begrænset antal dyr, som kan transporteres i medfør af denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4.

▼M15

Artikel 19a

1. Kommissionen kan for at tage hensyn til den tekniske udvikling ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19b og med forbehold af betingelserne i artikel 19c og 19d vedtage ændringer af de tekniske krav til identifikationen, der er fastsat i bilag Ia.

[1] EFT L 224 af 18.8.1990, s. 29. Senest ændret ved direktiv 92/118/EØF (EFT L 62 af 15.3.1993, s. 49).

[2] EFT L 268 af 24.9.1991, s. 56. Senest ændret ved direktiv 96/43/EF (EFT L 162 af 1.7.1996, s. 1).

▼**M15**

2. Kommissionen kan for at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling vedrørende rabiesvaccinationer ved hjælp af delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 19b og med forbehold af betingelserne i artikel 19c og 19d vedtage ændringer af de tekniske krav til rabiesvaccination, der er fastsat i bilag Ib.

3. Når Kommissionen vedtager sådanne delegerede retsakter, handler den i overensstemmelse med denne forordnings bestemmelser.

Artikel 19b

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de delegerede retsakter, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og artikel 19a, i en periode på fem år fra den 18. juni 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder delegationen i henhold til artikel 19c.

2. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter med forbehold af betingelserne i artikel 19c og 19d.

Artikel 19c

1. Den i artikel 5, stk. 1, og artikel 19a omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure med henblik på at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelig afgørelse træffes, og angiver samtidig, hvilke delegerede beføjelser der kunne være genstand for tilbagekaldelse, samt den mulige begrundelse herfor.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning øjeblikkeligt eller på et senere tidspunkt, der præciseres i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af de delegerede retsakter, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 19d

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en delegeret retsakt inden for en frist på to måneder fra meddelelsen.

Fristen forlænges med to måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Har hverken Europa-Parlamentet eller Rådet ved udløbet af denne frist gjort indsigelse mod den delegerede retsakt, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er fastsat heri.

▼**M15**

Den delegerede retsakt kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

3. Gør Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en delegeret retsakt, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse mod den delegerede retsakt, anfører begrundelsen herfor.

▼**B**

Artikel 20

Gennemførelsesforanstaltninger af teknisk karakter vedtages efter proceduren i artikel 24, stk. 2.

▼**M13**

Artikel 21

Eventuelle midlertidige bestemmelser kan vedtages af Kommissionen med henblik på overgang fra den nugældende ordning til ordningen efter denne forordning. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i denne forordning, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 24, stk. 4.

▼**B**

Artikel 22

Direktiv 92/65/EØF ændres således:

1) I artikel 10:

a) i stk. 1, udgår ordet »fritter«

b) stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Katte, hunde og fritter kan kun gøres til genstand for samhandel, hvis de opfylder kravene i artikel 5 og 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 998/2003 af 26. maj 2003 om dyresundhedsmæssige betingelser for ikke-kommerciel transport af selskabsdyr og om ændring af Rådets direktiv 92/65/EØF (*).

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.

3. Som en undtagelse fra stk. 2 skal katte, hunde og fritter opfylde betingelserne i artikel 6 og 16 i forordning (EF) nr. 998/2003, når de er bestemt til Irland, Det Forenede Kongerige eller Sverige.

▼B

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.

(*) EUT L 146 af 13.6.2003, s. 1.«

c) i stk. 4 tilføjes efter ordet »kødædere« følgende:

»bortset fra de arter, der er omhandlet i stk. 2 og 3,«

d) stk. 8 udgår.

2) I artikel 16 tilføjes følgende afsnit:

»Betingelserne for indførsel af katte, hunde og fritter skal mindst svare til betingelserne i kapitel III i forordning (EF) nr. 998/2003.

Den attest, der skal ledsage dyrene, skal desuden godtgøre, at der 24 timer inden afsendelsen er foretaget en klinisk undersøgelse af en dyrlæge, der er bemyndiget af den kompetente myndighed, og at undersøgelsen viste, at dyrene er sunde og kan tåle transporten til bestemmelsesstedet.«

Artikel 23

Inden den 1. februar 2007 forelægger Kommissionen efter udtalelse fra Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet om nødvendigheden af at opretholde den serologiske test, Europa-Parlamentet og Rådet en rapport, som bygger på de indhøstede erfaringer og på en evaluering af risikoen, ledsaget af relevante forslag med hensyn til den ordning, der skal finde anvendelse fra den ►M11 1. juli 2010 ◄, for så vidt angår artikel 6, 8 og 16.

Artikel 24

1. Kommissionen bistås af et udvalg.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til tre måneder.

3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF, fastsættes til 15 dage.

▼M13

4. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4, og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

▼**M13**

5. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5a, stk. 1–4 og stk. 5, litra b), og artikel 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioderne i artikel 5a, stk. 3, litra c), og artikel 5a, stk. 4, litra b) og e), i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til henholdsvis to måneder, en måned og to måneder.

▼**B**

Artikel 25

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 3. juli 2004.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG I

DYREARTER

DEL A

Hunde

Katte

DEL B

Fritter

DEL C

Hvirvelløse dyr (bortset fra bier og skaldyr), tropiske akvariefisk, padder, krybdyr.

Fugle: alle arter (bortset fra fjerkræ, jf. direktiv 90/539/EØF ([1]) og 92/65/EØF).

Pattedyr: gnavere og tamkaniner.

([1]) Rådets direktiv 90/539/EØF af 15. oktober 1990 om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande (EFT L 303 af 31.10.1990, s. 6). Senest ændret ved Kommissionens beslutning 2001/867/EF (EFT L 323 af 7.12.2001, s. 29).

▼**M15**

BILAG Ia

Tekniske krav til identifikationen

Med henblik på artikel 4, stk. 1, skal den elektroniske standardidentifikationsanordning være en passiv anordning til radiofrekvensidentifikation, der kun kan aflæses (transponder), og som:

1. er i overensstemmelse med ISO-standard 11784 og benytter HDX- eller FDX-B-teknologi

2. kan aflæses af en læseenhed, der er kompatibel med ISO-standard 11785.

▼M15

BILAG Ib

Tekniske krav til rabiesvaccination (omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), nr. i))

Med henblik på artikel 5, stk. 1, anses en rabiesvaccination for gyldig, hvis følgende krav er opfyldt:

1. Rabiesvaccinen skal:

   a) være en vaccine, som ikke er en modificeret levende virus-vaccine, og tilhøre en af følgende kategorier:

      i) en inaktiveret vaccine med mindst en antigen enhed pr. dosis (WHO-standard), eller

      ii) en rekombinant vaccine, som udtrykker det immuniserende glykoprotein af rabiesvirus i en levende virus-vektor

   b) hvis den gives i en medlemsstat, have fået en markedsføringstilladelse i overensstemmelse med:

      i) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/82/EF af 6. november 2001 om oprettelse af en fællesskabskodeks for veterinærlægemidler ([1]), eller

      ii) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 726/2004 af 31. marts 2004 om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af human- og veterinærmedicinske lægemidler og om oprettelse af et europæisk lægemiddelagentur ([2])

   c) hvis den gives i et tredjeland, som et minimum opfylde de krav, der er fastlagt i kapitel 2.1.13, del C, i Manual of Diagnostic Tests and Vaccines for Terrestrial Animals, 2008-udgaven, fra Verdensorganisationen for Dyresundhed.

2. En rabiesvaccination må kun anses for gyldig, hvis den opfylder følgende betingelser:

   a) Vaccinen blev givet på den dato, der er angivet i:

      i) afsnit IV i passet, eller

      ii) i det relevante afsnit i den sundhedsattest, der skal ledsage dyrene.

▼M16

   b) Den i litra a) omhandlede dato må ikke ligge før den dato for anbringelse af mikrochip eller tatovering, der er angivet i:

      i) afsnit III(2) eller III(5) i passet eller

      ii) i det relevante afsnit i den sundhedsattest, der skal ledsage dyrene.

▼M15

   c) Der skal mindst være forløbet 21 dage efter afslutningen af den af producenten krævede vaccinationsprotokol for den primære vaccination i overensstemmelse med de tekniske specifikationer i den markedsføringstilladelse, der er omhandlet i punkt 1, litra b), for rabiesvaccinen i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor vaccinationen gives.

   d) Vaccinationens gyldighedsperiode, som foreskrevet i de tekniske specifikationer i markedsføringstilladelsen for rabiesvaccinen i den medlemsstat eller det tredjeland, hvor vaccinen gives, skal angives af en bemyndiget dyrlæge i:

      i) afsnit IV i passet, eller

([1]) EFT L 311 af 28.11.2001, s. 1.
([2]) EUT L 136 af 30.4.2004, s. 1.

▼**M15**

ii) i det relevante afsnit i den sundhedsattest, der skal ledsage dyrene.

e) En revaccination (booster) skal anses for en primær vaccination, hvis den ikke blev givet inden for den i litra d) angivne gyldighedsperiode for en tidligere vaccination.

▼M9

BILAG II

LISTE OVER LANDE OG OMRÅDER

DEL A

IE Irland

MT Malta

SE Sverige

UK Det Forenede Kongerige

DEL B

Afdeling 1

a) DK Danmark, inkl. GL — Grønland og FO — Færøerne

b) ES Spanien, inkl. Balearerne, De Kanariske Øer, Ceuta og Melilla

c) FR Frankrig, inkl. GF — Fransk Guyana, GP — Guadeloupe, MQ — Martinique og RE — Réunion

d) GI Gibraltar

e) PT Portugal, inkl. Azorerne og Madeira

f) Medlemsstater, der ikke er nævnt i del A eller i litra a), b), c) og e) i denne afdeling.

Afdeling 2

AD Andorra

CH Schweiz

▼M18

———————

▼M9

IS Island

LI Liechtenstein

MC Monaco

NO Norge

SM San Marino

VA Vatikanstaten

DEL C

AC Ascension

AE De Forenede Arabiske Emirater

AG Antigua og Barbuda

AN De Nederlandske Antiller

AR Argentina

AU Australien

AW Aruba

BA Bosnien-Hercegovina

BB Barbados

▼**M10**

———————

▼**M9**

BH Bahrain

BM Bermuda

BL Belarus

CA Canada

CL Chile

FJ Fiji

FK Falklandsøerne

HK Hongkong

▼**M12**

———————

▼**M9**

JM Jamaica

JP Japan

KN Saint Christopher og Nevis

KY Caymanøerne

▼**M14**

LC Saint Lucia

▼**M9**

MS Montserrat

MU Mauritius

MX Mexico

▼**M10**

MY Malaysia

▼**M9**

NC Ny Kaledonien

NZ New Zealand

PF Fransk Polynesien

PM Saint Pierre og Miquelon

▼**M10**

———————

▼**M9**

RU Den Russiske Føderation

SG Singapore

SH Saint Helena

TT Trinidad og Tobago

TW Taiwan

▼**M17**

USA (inkl. AS — Amerikansk Samoa, GU — Guam, MP — Nordmarianerne, PR — Puerto Rico og VI — De Amerikanske Jomfruøer)

▼**M9**

VC Saint Vincent og Grenadinerne

VG De Britiske Jomfruøer

VU Vanuatu

WF Wallis- og Futunaøerne

YT Mayotte